

DUNAMELLÉK

Dunamelléi Református Egyházkerületi Közlemények • 2007 / december

„...született néktek a Megtartó, ki az ÚR KRISZTUS...”

Lukács 2, 11

Karácsonyváró adventben vagyunk?? Nem véletlen a két kérdőjel. Valóban karácsonyváró a 2007-es advent?

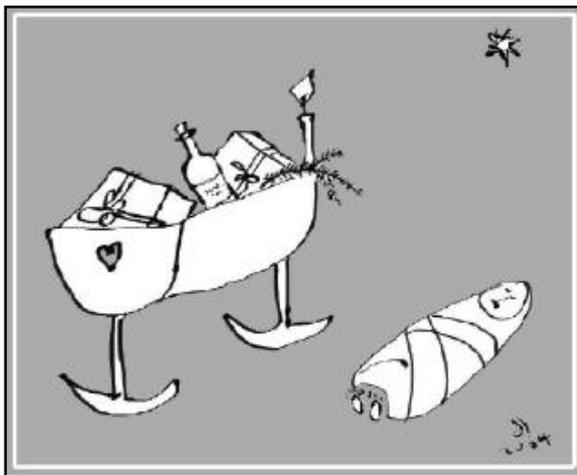
Azonnal felelünk rá: sajnos a világban nem! Mert már advent előtt egy hónappal megjelentek a karácsonyi díszek, advent előtt már a kirakatok, a reklámok egész másról beszéltek, nem az advent lényegéről. Sajnos ennek semmi köze az adventhez!

Egy gazdasági elemzőtől olvastam a következő kérdést: meddig tart a karácsony? A következőkben szabadon idézek gondolataiból. Az idei karácsony 7 évig tart, 84 hónapig, ugyanis az egyik bank reklámja szerint, boldog lesz a karácsony, mert már 15 951,— Ft havi törlesztésért fel lehet venni 800 000,— Ft-ot, és mindent meg lehet venni, ami kell a karácsonyhoz! Ilyen hosszú és emlékezetes lesz az idei karácsony, mert a törlesztőrészlet 84 hónapig emlékeztet majd 2007 karácsonyára!! Eddig az idézett ironikus, de nagyon is igaz gondolat.

Ugye, mennyire igaza van! Hova, merre megy ez a pénztől hajtott, némelyeknek óriási, soha nem látott gazdagságot és ugyanakkor sokaknak a nyomort hozó rendszer, társadalom. Hova lett, kérdezi a gazdasági szakember, a karácsony, melynek alapját egy hajléktalan, majd politikai menekült család megszületett gyermeke által hozott üzenet jelenti? Ismétlem, ezt egy gazdasági szakelemző kérdezi!!

De kérdezzük mi is! Hova lett a karácsony üzenete ebben a világban?

Am kedves olvasó! Lelkipásztor, presbiter, gondnok testvérem, megkérdezed-e Önmagadtól is, hova lett a

karácsony üzenete számodra?! Mert a betlehemi angyalok üzenete nem a kölcsönből erején felül ajándékozó, 84 hónapig adósságot nyögő karácsonyt ünneplő emberről szól! Ezt mi jól tudjuk. De szól neki, neked, nekem, mindannyiunknak arról, aki **Megtartó Úr Krisztus!** Amint minden keresztyének hitvallásában valljuk: „hiszek... **Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi URUNKBAN!...**”

A karácsony a mindenek Urának születését hirdeti! Te valóban Uradnak valdod Őt? Az Ő megbízásából hirdeted az Igét? Szolgáltatód ki a sákramentumot? Vagy már belefáradtál, beleszürkültél és -szúktél az egészbe, és a te karácsonyod még csak nem is az ajándékozásról szól? Hanem ami még ennél is rosszabb, a fárasztó, kimerítő, ünnepek semmiképpen nem mondható három, sőt az idén még ráadásul négy naptári piros-betűs napról?

Kedves testvérem! Nekünk Megtartónk született, ki az ÚR KRISZTUS! Ünnepeben és hétköznap, szegénységben és gazdagságban, erőben, egészségben és gyászban és betegségben, szolgálatban megfáradva: **Ő a Megtartó ÚR!** Őt hirdesd, de ne csak hirdesd, hanem halld a szelíd, csendes szavát, a szívedben a Szentlélek súgja, te pedig boldogan valld, kiáltsd bele, az igazi advent és karácsony nélküli világba:

Született néktek a Megtartó, ki az Úr Krisztus 2007-ben is és lesz örökkön örökké! Amen!

Varga László

AZ ELMŰLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2007. májusi közgyűlés óta május 23-án, szeptember 26-án és november 14-én volt esperesi-gondnoki értekezlet, május 23-án tanácsülés
- a koreai református egyház küldöttsége járt az egyházkerületi székházban valamint Baranyában
- székházunkban tartotta nemzetközi konferenciáját a Lausanne-i Egyesület (evangélikál egyházak missziós testülete) június 16-22 között
- szeptember 28-30 között tartottuk Ravasz László püspök születésének 125. évfordulója alkalmából egyházkerületi megemlékezéseinket (az ez alkalomból megjelent *Te csak hang vagy...* című prédikációs-kötet kapható a Ráday Könyvesháznál)
- október 5-én egyházkerületi nyugdíjas lelkésztalálkónk volt
- novemberben kötet jelent meg egyházkerületünk kiadásában *Kelt mint fent* címmel a megújulási mozgalomról
- 2007. november 5-9 között volt a Mátraházán egyházkerületi lelkésztovábbképzés, *Kiscsoportok a gyülekezetekben* témában, valamint elindult az évi havonta 1 napos műhelycsoport jellegű továbbképzés

Ravasz László kiállítás Kecskeméten

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- 2008 a Biblia éve lesz
- szokásos egyházkerületi lelkészértekezletünket 2008. január 7-én tartjuk
- a következő egyházkerületi lelkésztovábbképzés 2008 februárjában lesz Monoszlón, a nagy érdeklődés miatt az őszi ismétléseképpen, az ezt követő áprilisban lesz *Lelkésznőként szolgálni* címmel (nem csak női lelkészeknek)

Élet a teológián

Közös ebédek: A teológián a 2007/2008-as tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni ebéden:

Budapest-Déli Egyházmegye, Szabó Gábor vállalkozó, Protestáns Téka újság (halászlé), Egyházkerület, Teológia, Vértessaljai Egyházmegye, Tolnai Egyházmegye, spirituális (zsiros kenyér), Baranyai Egyházmegye, Magyar Bibliatársulat Alapítvány, diákság

Halászlé ebéd a teológia udvarán

Otthonórák: Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként „**Otthonórákat**”, melyek fele bibliaóra, másik részük pedig beszélgetés, játék, egyéb közösségépítő alkalom volt.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK

A 2007/2008-AS TANÉV ELSŐ FELÉBEN:

Az elmúlt félévben több teológusnapot szerveztünk, szeptember közepén voltunk építőtáborban a felvidéki **Rudnán**, mely során az ott lévő 100 éves templom felújításán dolgoztunk; hétfőgén pedig több gyülekezetben prédikáltunk (**Körös, Jólész, Berzete, Rudna**). **Szomód, Tata** (Dunántúl); **Nürnbergi Református Gyülekezet; Pilis** (evangélikáció három estén + vasárnapi prédikáció); **Rákos** (Kárpátalja) + ifjúsági alkalom (**Mezővári**), **Rudna** (részvétel a 100 éves ünnepségen, nemzeti zászló átadása, szolgálatok 3 gyülekezetben); **Léva** (Felvidék) + iskolai csendesnap és konfirmációi óra; **Baracska** (börtön); **Ócsa; Helvécia** (Ballószög). Meghívást kaptunk még teológus evangélikációra, melyből több estét tartottak hallgatók **Százhalombattán** és **Mátyásföldön**. Ezen kívül alapítványi támogatással látogattunk meg a **tusnádfürdői** (Székelyföld) gyermekotthont (adományok eljuttatása), valamint részt vettünk a **steinai** hittanoránapon, melynek témája a „könyörületesség” volt, melyen megemlékeztek a magyar származású *Szent Erzsébet*ről is. (**Steinau**, Németország)

Tanulmányi kirándulást szerveztünk **Recskre**, az ottani emlékhely (koszorúzásra is sor került a nevekkel teli emlékműnél) és környéke meglátogatására. (Sirok vára, Parádfürdő, Mátraháza).

Teológusok a tusnádfürdői gyermekotthonban

Teológusok Nürnbergben

RÖVID VISSZATEKINTÉS A NYÁRI PROGRAMOKRA:

Nyáron több lehetőség is volt a teológusoknak országos programokba való bekapcsolódásra:

A Csillagpont református ifjúsági találkozón a **SAKKSÉTATERET** üzemeltették a teológusok, hasonlóan a Művészetek Völgye programján is. Ezt megelőzően a SAKKSÉTATERET részt vett a kölni **Kirchentagon**, mint egyházunk hivatalos programja. A SAKKSÉTATERET olyan új kezdeményezés, mely során olyan fiatalokat szólítanak meg, akik kevésbé vagy egyáltalán nem tartoznak az egyházhoz, nyelvezetét, lényegét nem ismerik. A misszió ilyen új formájának kipróbálása hasznos lehet a hallgatók számára későbbi munkájukban.

Júliusban szerveztük meg immár ötödik alkalommal a reformáció nevezetesebb helyeit, személyeit, eseményeinek helyszínét bejáró kirándulásunkat, melyet **Reformáció ösvényein** címmel, a valdensesk és a hugenották, ferencesek nyomában jártuk végig Olaszországban, Franciaországban és Németországban. Az út betöltötte hivatását, megismertük az adott térségek reformációban betöltött szerepét, emellett jó közösséget is élhetünk meg teológusok, vallásutazók és más fiatalok (főleg a kecskeméti gyülekezetből).

Ezen a nyáron is volt két **építőtáborunk**, mely során **Magyarigenben** és környékén (főleg **Sárdon**), valamint a felvidéki **Rudnán** (Rozsnyó mellett) végeztek a teológusok nem kevés munkával jár szolgálatot. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány segítette, szervezte és támogatta.

Bölcsföldi András spirituális

A 66-OS ÚTON

INTERAKTÍV VÁNDORKIÁLLÍTÁS A BIBLIÁRÓL ÉS ÜZENETÉRŐL

Ez a program szervesen kapcsolódik a **Biblia évéhez (2008)**. Olyan interaktív kiállítást tervezünk, amelynek hármaskörös célközönsége van. *Elsősorban* a gyülekezeti élet periferiáján lévőknek (nem a napi bibliaolvasókat, templomba járókat) szólítja meg, azokat, akik az egyházhoz lazább szálakkal kötődnek. *Másrészt* a kívülállókat, különböző világi programokon lévőknek, a teljesen kívülállókat szólíthatja meg (ezért is a furcsa, a Bibliára nem közvetlenül utaló cím). *Harmadrészt* használható református gimnáziumokban is, olyan fiatalok között, akiknek ismeretanyaguk már van a Szentírásról, de nem élő, nem élményszerű számukra a hit. Emellett beilleszthető egy-egy gyülekezet ilyen jellegű missziói programjába is.

A kiállítás tagolása:

A kiállítás három nagyobb részből áll: lenne egy informatív része, amely magáról a Bibliáról ad információkat (felépítése, keletkezése, könyvei), ezt is kreatív formában tervezzük (plakátok, kis rendezhető könyvtár, eredeti nyelvek megjelenítése). A *második rész* a Biblia jelentőségéről, helyéről szól, amelyben nagy szerepe lenne a különböző művészeti ágaknak (grafika, festészet, szobrászat, irodalom stb.). És *harmadszor* lenne interaktív része, mely során különböző játékok, ötletek alapján lehetne elmélyedni a Biblia könyveiben és üzenetében. A tervek szerint a végén lenne egy a reformáció korát idéző

nyomdagép is, melyen bibliai lapokat, egy-egy igét vagy a látogatóknak saját nevük monogramját lehet kinyomtatni.

Kísérőprogramok:

A kiállítást kísérő programokra is tennénk ajánlást, amelyről minden gyülekezet maga dönthet, s ami nem igényel különösebb anyagi ráfordítást, szellemi és szervezési annál inkább.

Ilyen kísérőprogram pl. a **Biblia-Marathon** (a teljes Biblia felolvasása egy teremben), Énekes-Marathon (énekeskönyv végigéneklése) (ezek módszere, technikája ki van dolgozva), különböző vetélkedők, társasjátékszerű feldolgozások, bibliai játékok népszerűsítése, könyvvásár, különböző bibliai tárgyú pályázatok kiírása.

A program „kölcsonözhető” lenne, s a Biblia éve során el lehetne kérni az ország bármely pontjára. Gyülekezetben, iskolában, intézményben s nagyobb rendezvényeken, sátorban is megvalósítható lesz. Ezen kívül országos programokhoz is csatlakozhatna, mint: REND, Művészetek Völgye, Szigetfesztivál, országos táborok, gimnáziumi csendesnapok, gyülekezetek éves programjai.

A kiállítás budapesti teológusok és más egyetemisták ötleteiből, segítségével és munkájával valósul meg.

*Bővebb információ: Bölcshöldi András,
spiritualisth@freemail.hu*

PÜSPÖKI JELENTÉS

9. PÜSPÖKI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István püspök

A pietizmus korának egyik legjelentősebb bibliamagyarázója, Johannes Bengel mondja egy helyt az Apostolok Cselekedeteihez írt kommentárjában: „In sancta conversatione sine circuitu agendum de re ipsa”, azaz a szent beszélgetésben minden körülményesség nélkül szükséges magáról a dologról szólni. Bibliaolvasó Kalauzunk szerint a mostani hetekben a korinthusiakhoz írott első levelet olvassuk. Igen elgondolkodtató és mai helyzetünkre nézve is elkötelező, hogy megértsük a levél egyik nagy titkát, majd ennek fényében Bengel általános érvényű megjegyzését, mely utóbbi különösen nagy feladvány a számunkra. Mi a Korinthusi levél titka? Pál apostol a levelet Krisztus elválasztott szentjeinek írja, a Korinthusban élő anyaszentegyháznak, és minden gondolatát az üdvösséget nyert keresztyének reménységének jegyében mondja el. Ennek fényében beszél a korinthusi gyülekezet problémáiról is. Ha ezt a megkülönböztetést egyházunk mai helyzetében is érvényesnek tartjuk, márpedig mint bibliai axiómát érvényesnek kell tartanunk, akkor bizonyos vagyok benne, hogy semmilyen harcunkban nem fogunk elfáradni, semmilyen munkánkban nem fogunk meglankadni, és még sátáni rázatások közepette sem esünk kétségbe, hiszen tudhatjuk, hogy Jézus Krisztusban üdvösséget nyertünk, és ebben a világban úgy élünk és szolgálunk, mint akik erre az üdvösségre várakozunk. Nos, ezért és csak ezért lehet minden beszédünk és beszélgetésünk sancta conversatio, azaz szent, vagy más fordításban lelki beszéd, beszélgetés. Kérem a főtiszteletű közgyűlést, adjon most bizalmat arra, hogy ezen előrebocsátott megjegyzések értelmében keressen jelentésben is az egyenes utat, az egyenes beszédet, mellőzve minden körülményességet, kerülve minden nem keresztyéni megfontolást, mely félrevihetné gondolatainkat, és elfordíthatna bennünket üdvösségünk reményétől.

Mindenekelőtt hadd szóljak még egy szót a Korinthusi levélről. A levélben újra meg újra visszatérő szófordulata a *haszon szó*. Most anélkül, hogy az eredeti görög szavak értelmét taglalnám, csak annyit kell leszögeznünk, hogy ez a haszon, melyről az apostol beszél, egyértelműen Jézus szavának a visszhangja: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall?” (Lukács 9:25). Így kérdezi az apostol is a korinthusiakat: vajon haszonra gyűltök-e egybe, amikor úrvacsoráztok (1Kor 11:17)? Vajon mondhatsz-e valamit nekik a házasság titkáról, ami a hasznukra volna (7:35)? Vajon használ-e – vagy szó szerint fordítva: egybehoz-e – valamit bármi is, ha minden szabad (6:12,10:23)? Vajon van valami hasznom, akár az önfeláldozásból is, ha nincsen meg én bennem a maga hasznát nem kereső szeretet (13:3, 5)? Hasznos dolog-e Isten országának titkairól vitatkozni, ha mindezt úgy tesszük, hogy nem hiszünk a halottak feltámadását (15:32)? Vajon hasznos-e a kegyelmi ajándékokat egymás rovására megkülönböztetni, és hol az egyiket, hol a másikat felnagyítani (12:7)? Ezért kell az apostolnak így buzdítania: törekedjete nagyobb kegyelmi ajándékokra, és ezért lehet ezt így fordítani: törekedjete hasznosabb ajándékokra (12:31). Ezek a kifejezések a Heidelbergi Kátéban is visszhangoznak, hiszen ott megannyiszor olvassuk egy-egy hittétel magyarázatánál a kérdést: mi hasznod abból? A Korinthusi levél Krisztus szentjeihez szól. Ám az apostol – úgy, ahogy Bengel megjegyzi – őszintén és keresetlenül, más kifejezéssel élve kertelés nélkül szól a gyülekezetnek: igen, legfőképpen akkor, amikor a megfeszített és feltámadott Krisztust hirdeti nekik, vagy amikor az isteni szeretet örök titkáról szól, vagy amikor a

szent élet szabályait megállapítja, de akkor is, amikor tévedéseik, tévelygéseik, bűneik, megosztottságaik és méltatlanságuk miatt megfeddi őket, mert ha Úr ítél minket, akkor nevel, hogy meg ne ítéltesünk a világgal együtt (11:30). Vajon – kérdezem alázattal – él-e ez az apostoli lelkület és beszédmód egyházunkban? Vajon nem jutottunk-e oda, hogy többet adunk a körülményekre, mint a lényegre, s valamiféle rossz lelkigondozói, vagy még rosszabb esetben politikai, netán egyházpolitikai megfontolásból mindent meghagyunk a maga körülményességében, anélkül, hogy magához a dologhoz valaha is elérkeznénk? Arra buzdítom közgyűlésünk minden tagját, hogy ezzel az apostoli szemléletmóddal szóljunk mai közgyűlésünkön is egyházkerületünk és tágasabb egész református egyházunk minden ügyéről.

Ma is szükséges néhány szót szólni a református egyházunk egyetemét érintő közös dolgainkról. Ezek közül kiemelkedik a nyáron Sárospatakon tartott Generális Konvent, mely immár a testvéri közösség folyamatos gyakorlása mellett elindulhatott azon az úton, hogy közös jogi keretet is biztosítson a Kárpát-medencei magyar reformátusság számára. Három rövid megjegyzést fűzök a találkozóhoz és az ott történetekhez. Az első az a többször felvetett, izgalmas kérdés, hogy vajon mi lesz a nyugat-európai, amerikai és a világ más tájain szétszórtságban élő, ám valamilyen szervezett formában működő református testvéreinkkel? Amikor egységes egyházalkotmányt szeretnénk megalkotni a magyar reformátusok számára, akkor érthető és nyilvánvaló, hogy ez elsősorban a Kárpát-medencei református egyházakra vonatkozik. Így pl. az USA-ban élő magyar református testvéreink ennek bekövetkezése esetén döntés elé fognak kerülni, hiszen ők több nagy amerikai egyház szervezett részeként működnek, s nyilván őket ezeknek az egyházaknak a rendje köti. A másik megjegyzés ahhoz a vitához kapcsolódik, amit néhány egyházjogász felvetése indított el, és amely szerint egy egységes egyházalkotmány megalkotása azért ütközik akadályokba, mert ez kvázi új egyház alapítását jelentené. Igyekeztem már az ottani vitában is elmondani, hogy ez nemcsak egyházjogilag téves szemlélet, hanem jogilag is az, s mint ilyen, felesleges ijesztgetés. Továbbá – és ez az utolsó megjegyzésem – a jogalkotás során újra nyilvánvalóvá vált, hogy a Trianon óta eltelt 70-80 esztendei különélés óhatatlanul is olyan szokásokat gyökeresített meg a szétszakítotttságban élő egyházunkban, melyeket csak a hitbéli azonosság tudatában hordozhatunk el. Ezeket pusztán törvényhozással vagy új jogi keretek megalkotásával nem lehet megszüntetni, sőt, egyáltalán az is kérdés, hogy kell-e egyáltalán erre igyekezni?

Ide tartozik egy szomorú eset is, melyről kötelességem az egyházkerületi közgyűlést tájékoztatni. Egy esztendővel ezelőtt arról számoltam be, hogy egy egyházi bíróság által lekipásztori szolgálatából letett, egykori dunamelléki lekipásztor egyházat alapított Kálvin János Presbiteri Misszió néven, és ebben „református” lekipásztorként tevékenykedik. (Itt a református idézőjelben értendő!) Sajnos tévedtem, és a helyzet sokkal súlyosabb annál, mint bárki közülünk gondolhatta volna. A Kálvin János Presbiteri Missziót ugyanis sem formálisan, sem jogilag nem ez a volt lekipásztor alapította, hanem a Horvátországi Magyar Református Keresztyén Egyház, még 2005-ben, egy Kaposváron kelt bírósági bejegyzés szerint. A bírósági bejegyzés értelmében a KJPM ugyan nem egyház, hanem csak egyházi szervezet, ám az alapító okirat már más mond. Eszerint a KJPM Magyarország egész területén jogosult önálló jogi személyiségű egyházközsegeket alapítani, s mint ilyen már támogatásért is folyamodott egy helyi önkormányzathoz, s mint ilyen lett

tulajdonosa az Aranyalkony nyugdíjsház hálózatnak, s próbál egyházi normatívát szerezni. Tehát horvátországi testvéreink mindent összevetve – főleg ha eltekintünk a paragrafus-rágástól, a jogi rabulisztikától, és Bengel axiómája értelmében magáról a dologról szólunk – egyházat alapítottak. Ez azért fájdalmas, mert a Dunamelléki Egyházkerület a legutóbbi időkig mindig testvéri jobbot nyújtott a horvátországi reformátusoknak, súlyos megosztottságukban barátsággal igyekezett közvetíteni és békíteni, soha nem fordított hátat szükségének, ha kellett, lelkipásztorokat küldött, ha szükséges volt, az ott szolgálókat bevonta az itthoniak tanulmányi munkájába. Egyszóval az egész ügyet arcucsapásként kell értelmeznünk. Tisztelettel javaslom, hogy egyházkerületünk kérje fel a Magyarországi Református Egyház Zsinatát e fejlemény körülményeinek tisztázására, illetve arra, hogy járjon el annak érdekében, hogy a KJPM bejegyzésének egyházalapításra vonatkozó részét a horvátországi testvérek töröltessék. Azt is jelzem, hogy magam már írtam levelet ez ügyben Kettős János szuperintendens úrnak, s kértem, hogy tegye meg ezeket a lépéseket. Válaszában minden eddigi barátságunkat, irántuk való szolgálatunkat és szolidaritásunkat ellenemre fordította, és fejemre is olvasta. Mintha nem is ő, hanem a kettéhasadt horvátországi reformátusok másik képviselője, Kettős János ellenfele, Láng Endre püspök írta volna nekem ezt a levelet. Miután azonban a KJPM Magyarországon országos hatókörrel van bejegyezve, és miután a horvátországi testvérek a dunamelléki püspöknek fűgét mutattak, úgy gondolom, és így is való, hogy Zsinatunk lépjen ebben az ügyben. Addig pedig javaslom kapcsolatot felfüggeszteni.

Hogy a dolgokról továbbra is különösebb körülményesség nélkül szóljunk, hadd osszak meg a főtiszteletű közgyűléssel néhány gondolatot egyházunk múltjának tisztázásáról is. Az elmúlt 17 esztendő igen különös és szomorú fejleményeket mutat abban a tekintetben, hogy miképpen dolgozzuk fel a kommunista diktatúra éveit. Néhány doktori értekezéstől, monográfiától vagy rövid egyháztörténeti tanulmánytól eltekintve inkább csak nyilatkozatok és ellennyilatkozatok születtek a mögöttünk levő időszakban. S lám, azóta is él sok-sok gyanúsítás, vád, és megfordítva, hat a szorongó elhatárolás és a megjátszott közönyösség. Arról most nem is akarok beszélni, hogy időnként egyházunk egészét, de főleg az egyházvezetést támadások érik olyanok részéről is, akik esetében egyértelmű, hogy ez a kérdést csakis könnyű politikai zsákmanószítésre használják. Ilyen körülmények között került sor néhány hete itt, a Ráday Kollégiumban a Doktorok Kollégiuma és a Magyar Tudományos Akadémia rendezésében „Reformátusok a totalitáriánus rendszerekben” címmel tudományos konferenciára. A konferencián döntő mód történések tartottak előadásokat, s meggyőződésem, hogy mindaz, amit előtártak, alapos kutatómunkára épült. Az előadók igyekeztek is történelmi hivatásukhoz méltón minden szentimentalizmustól és moralizálgatástól tartózkodni. Ám a konferencia végén az összefoglalót tartó Glatz Ferenc történész, számomra legalábbis felfoghatatlan és érthetetlen módon, gyakorlatilag apológiát mondott a Kádár-rendszer mellett. Nem hinném, hogy akik ezt a konferenciát tervezték és az előadókat felkérték, maguk is ezt szerették volna konklúzióként hallani, hogy például az ügynöki jelentések, idézem: „trimfli ügyek, kitalált marhaságot... nevelésesek azok a dossziék... olyan marhaságot próbáltak megtudni (ti. a hatóságok), amin csak röhögtem.” De ha lett volna is a résztvevők között olyan, aki ezt így szerette volna hallani, két dolgot mégiscsak le kell szögeznünk. Az egyik az, hogy ha és amennyiben egyházunk közösségeiben nincs annyi bátorság, vagy inkább hadd mondjam így, keresztyéni tisztesség, hogy a múlttal szembenézzünk, akkor majd a jövőnk fog szembesíteni a múltunkkal. A pártállam működésének iratai előbb-utóbb hozzáférhetővé lesznek. A történések pedig végezni fogják dolgukat, és ha nem mi, akkor majd gyermekeink vagy unokáink szembesülnek a tényekkel. Továbbá, ha valaki úgy gondolja, hogy például Ravasz László, Szabó

Imre, vagy a zsidókat mentő Bereczky Albert, vagy éppen a Gestapo által kivégzett, mártírhalt halt ifj. Varga Zsigmond, vagy a kommunisták által kivégzett Gulyás Lajos méltó fénybe állítása csak azért lehetséges és szükséges, hogy ennek örvén minden további nélkül – értsd jól: a tények ismerete nélkül – felmentést adjunk azoknak, akik a kommunizmus idején titkosan és egyházuk ellenére működtek együtt egy egyházellenes hatalommal, és mindehhez né tán még azt a spekulációt is hozzákapcsolják, hogy egykor majd emez utóbbiaknak is mártíroknak járó koszorút helyezük el emléktábláikon, nos, az – úgy gondolom – semmit sem ért és semmit sem tud. Ez a nivellálás elfogadhatatlan. Hogy Ravasz Lászlóról tisztességgel szólni csak annak feltétele alapján lehessen, hogy a titkos ügynököket bűnbánat nélkül felmentjük – ennél erkölcslenebb alku aligha létezik. Személy szerint én magam a konferencián történeteket komoly kihívásnak tekintem, és arra biztatom egyházunk felelős órállóit – akik a barthi meghatározás szerint nem az egyházkormányzók, hanem a teológusok! –, hogy a következő időkben tegyünk meg mindent annak a teológiai álláspontnak a kialakítása érdekében, mely biztosítja, hogy erről a kérdéssel egyházunk immár érvényesen szólhasson. Lám, a szabály, hogy a szenteknek nem kell a körülményekbe ragadniuk, hanem szólhatnak a dologról magáról, itt is milyen komoly kérdéseket vet fel velünk szemben. Ha ezt elmulasztjuk, arra fogunk kárhozhatni, hogy az újra meg újra és apránként előkerülő tényeket, eseményeket és személyes sorsokat kommentáljunk, ahelyett, hogy a dolgokat nevükön nevezve, a bűnöket nevükön nevezve, kérnénk el a bűnöket megbocsátani kész Istentől a feloldozás irgalmát, és kapnánk meg Tőle az őszinte jövő reményességét.

Különös ellenpontja volt mindennek a szeptemberben tartott Ravasz László emlékültség. Örömmel jelentem közgyűlésünknek, hogy hosszas és alapos előkészületek után Kecskeméten, aztán itt, Budapesten és végül Leányfalun három egymást követő napon sikerült a XX. századi magyar reformátusság egyik legjelentősebb alakjának, Ravasz Lászlónak méltó emléket állítanunk. Különösen hálás vagyok azért, hogy Ravasz László hagyatékából előkerült egy kézirat gyűjtemény is, mely időskori ígéhirdetéseit tartalmazta, és hogy ez könyv formában is megjelenhetett. Mérhetetlenül sokra tanít bennünket az a tény, hogy Ravasz László mindig ígéhirdető akart lenni, s akkor is az volt, amikor megfosztották a szószéktől. Olyan nagy erkölcsi és szellemi örökség ez, melynek a mai szabadabb időkben, a prédikálás végtelen számú lehetőségének birtokában elkötelező módon kell hatnia valamennyi lelkipásztorunkra és gyülekezeti munkásunkra. Ravasz ismerte az isteni titkot, mely szerint az egyház Isten igéjének teremtése (ecclesia est creatura verbi Dei), és ismerte azt a nagyon terhes, de boldogító szolgálatot is, hogy Isten az Ő igéjét emberi szavak által akarja hirdettetni. Nincs nagyobb örömmünk, mint hogy ma erre minden lehetőségünk megvan. Hadd buzdítsak mindenkit e helyről is, hogy az apostol szavával szólva, amíg időnk van, tegyük ezt a jót, ne restüljünk meg újra meg újra ígét hirdetni, mert nemcsak az egyház titka, hanem az üdvösség hatalma is abban van elrejtve.

Éppen ezért most is szükségszerű kitérnem az egyházmegegyék espereseinek jelentéseire. Anélkül, hogy bármelyikből idéznék, megjegyzem, hallatlanul érdekes, hogy gyülekezeteink hány és miféle kísérletbe és tevékenységbe fogtak és fognak, hogy missziójukat még hatékonyabban végezzék. Ha ezt valamiféle absztrakt táblázatba akarván foglalni, feltehetően nagyon hamar kifutna tollam alól a papír. Olykor szinte zavarba ejtő is a sokféleség. És mindezek mögött jó dolgok és jó elhatározások rejlenek. Egészen bizonyos, hogy ahol a gyülekezetek megélnék, ott már nemcsak egy-egy lelkipásztor lelkesedése mutatható ki, hanem az is, hogy gyülekezetükért fáradozó presbiterek, gyülekezeti munkások, hitoktatók, diakónusok, ifjúsági vezetők, tanítók és tanárok építik a gyülekezetet. És ez igen fontos változást mutat a korábbi időben rendre inkább az mutatkozott, hogy a

gyülekezetek tagjai nagy elvárásokat fogalmaznak meg lelkipásztoruk iránt (az egész lelkészcsalád iránt), majd tapasztalataikat valamiféle különös mérlegen folyamatosan mérlik, és ennek értelmében fejezik ki elégedettségüket vagy elégedetlenségüket lelkészük iránt. Örömmel jelentem, hogy ez a helyzet változóban van. Ma inkább a másik végtől kell óvakodnunk, s erről is hadd szóljak néhány szót. Néhány jelentésből, illetve a püspöki látogatásokon folytatott beszélgetésekből, vagy ritkábban a kínessá váló ügyekből az tűnik ki, mintha lelkipásztoraink egy része zavarodottan fogadná ezt a változást. Nem értem, miért. Évtizede még lelkészeink legjobbjai csak megvetéssel tudtak szólni az ún. ein-Mann-System-ről, vagyis arról, hogy egy gyülekezetben mindent, de valóban mindent a lelkipásztor végez. S hogy milyen egy gyülekezet, azt abból meg lehetett mondani, hogy milyen a lelkipásztor. Ez nem volt jó! Ma viszont mintha néhány lelkipásztorunk egyre görcsösebben szorítaná magához ezt az egészségtelen rendszert, s inkább kiüresíti gyülekezetét, szélnek szórja presbitériumát, elhessegeti a munkára ajánlkozókat, csak ne kelljen velük semmilyen munkát megosztani.

S ha ez mégis jó így (amit nem gondolnék), akkor mi az oka a fáradtságának, csüggedésnek, kiégésnek, és sajnos, erről is szólnunk kell: rettenetes egyéni tragédiáknak, lelkészcsaládok felbomlásának, sőt öngyilkosságoknak? Meghagyom, gyülekezeteink tagjai és presbiterei sem állnak mindig a helyzet magaslatán. Néhány helyen egy-egy presbiter inkább a földesurat játssza, mintsem szolgatársként viselkedik. Én magam is egyre nehezebben hallgatom és utasítom el rendre az olykor kitűnő lelkipásztorok ellen felhozott, teljességgel megalapozatlan panaszkodásokat. De vajon nem inkább arról kell-e szólnunk, hogy miközben egyházunkban lassan-lassan kibontakozik a szolgálatok megosztásának jó és dinamikus rendje, az mégiscsak akadályozza, hogy a lelkésztestvérek nem fogadják el egymást, talán a kegyességi különbségek okán, vagy még inkább az egzisztenciális különbségek miatt, vagy olykor – és ez valóban szörnyű lenne – az erkölcsi felfogásban mutatkozó és egyébként elfogadhatatlan különbségek miatt? Tehetünk-e ebben az ügyben valamit? Nemrégiben egy lelkipásztor tragédiája után egyik esperesünket súlyos vádak érték, hogy esperesi jelentésében kemény szavakkal szolt a fegyelmezetlenségeket mutató, amúgy kétségtelenül érzékeny lelkű lelkipásztor kapcsán. S mintha ez vezetett volna a tragédiához, sugallta a kritikus. Ám emlékezzünk Bengel szavaira: lelki közösségben kerülni kell mondani a dolgokat. S ebből támad a nagy kérdés: vajon meg tudjuk-e oldani azt a nagy dilemmát, hogy miközben lelkészeink és egyháztagjaink egy része ténylegesen igen-igen érzékeny és sérülékeny, aközben mégsem mehetünk el szó nélkül az erkölcselenségek mellett? Meg tudjuk-e oldani a keresztyén életnek azt a nagy feladványát, hogy szentimentalizmus nélkül gyakoroljuk a szeretetet, és pedig úgy, hogy semmit nem teszünk az igazság rovására? És megfordítva: vajon mit teszünk akkor, amikor egyértelmű vétkek és fegyelmezésbe eső eltévelyedések esetén, bírósági tárgyalásokkor förtelmes tiszteletlenséggel és pimaszsággal találkozunk némelyek részéről? Bizony, azt kell mondanom, amit egyébként mindannyian tudunk is, hogy a nyugati civilizáció egyik legsúlyosabb rákfeneje – az evidenciák felborulása! – átfertőzte egyházunkat is. Vajon – és ez lesz a jövő döntő kérdése! – megadjuk magunkat ennek, beletörődünk abba, hogy kettő meg kettő immár nem négy, a becsület immár nem becsület, a bűn immár nem bűn, az igazság immár nem igazság, vagy pedig, ahogy káténk mondja: szabad lelkiismeretből harcolunk bűn és ördög ellen? Kérjük el Isten Szentlelkét, az igazság, a teljes kegyelem és a tisztaság Lelkét, aki az újjászült szeretet Lelke, hogy az utánunk következő nemzedékek ne azt kapják tőlünk örökségbe, hogy a rosszal szemben csak gyengének, bűn előtt megadóknak, szeretetlennek lehet lenni, hanem azt kapják, amire bennünket az evangélium kötelezett és amit igaz és tiszta szívvel megharcoltunk. „Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg!” (Rm 12,22)

E helyt hadd szóljak arról az esetről is, mely miatt magam több feddést kaptam a lelkésztestvérektől, gyülekezeti tagoktól, és kívülről is. Örömmel jelentem egyházkerületi közgyűlésünknek, hogy újra megbizonyosodhattam arról, van értelme lelkipásztorokkal az ige fényében egymás megjobbításáról szólnunk. Csuka Tamás nagytiszteletű úr várbeli szerepléséről van szó. Minden félreértést elkerülendő, nem azért kezdeményeztem vele beszélgetést és tisztázást, mert a politika megkiabálta őt. Én Szabó Imre unokája vagyok, és ha valamit szívből gyűlölök, az az, hogy ír az újság valamit, mondjuk a Szabad Nép 1950-ben, vagy annak legnépszerűbb utódja 2007-ben, s ennek nyomán megkezdődik valakinek a meghurcolása. A nagytiszteletű úr, mint azt beszélgetésünkben be is látta, egyrészt megsértette a parókialis jogot, másrészt pedig köznyilvánosan teológiai tartathatatlan dolgokat mondott. Örülök, hogy ő ezeket belátta, és jóvátette. Azt viszont el kell utasítanom, hogy ellene bármiféle fegyelmi eljárás indult volna, és azokat is, akik ezek után is ezt követelik tőlem. Ha kívülről rója ezt fel nekem, nem szólok rá, hiszen nem ismeri egyházunk törvényét. De hogy lelkipásztorok is sápiózzanak emiatt, azt érthetetlennek tartom. E tárgyban kiadott nyilatkozatom egyértelműen szól arról, hogy mi történt. Ami ennek sajtóvisszhangját illeti, érdemes megjegyezni, hogy már három hete olvasható volt egyházkerületünk honlapján, amikor – úgy mond véletlenül – felfedezte a sajtó és szárnyra röptette. Ha jól emlékszem, éppen akkor érkezünk a Zuschlag-ügy második fordulójához.

Idetartozik az is, hogy nyilatkozatom kapcsán egy református lelkipásztor nyílt helyszínről üzent nekem. Jóakarói – vagy az én jóakaróim? – azonnal meg is küldték szereplésnek filmfelvételét, s kérdezték tőlem, hogy no, most mit tesz, püspök úr? Erre kettőt tudok mondani. Az egyik a Példabeszédek Könyvében áll, miszerint nem tanácsos a bolonddal szóba állni, mert akkor magunk is bolondokká leszünk. A másik messzebb vezet. Elmúlt közgyűlésünkön azon példalóztam, hogy méltatlan dolog egyházunkban névtelen leveleket, nyilatkozatokat, írásokat küldözgetni. Örülök, hogy ennek lett némi foganatja. Az azt nem gondoltam volna, hogy ez a lelkipásztorunk hirtelen nevet vált, s egyszerűen két új néven is mondja a világnak szíve gondolatát. Az egyik neve: Petőfi Sándor, a másik neve: Szabó Dezső. Én ezt az eljárást nem nevezhetném sem huncutnak, sem fifikásnak, ez inkább csak egyszerű gyávaság. Gyávaságra nincs törvény. Orvosság viszont van: Jézus Krisztus kegyelme. És az ahhoz való megtérés.

Szeretnék szólni lelkésztovábbképzésünkről is. Egyházkerületünk szervezett formában 2006 novemberében indította meg a továbbképzést. Közgyűlésünkig négy alkalommal szerveztünk továbbképzést, Monoszlón, Kecskeméten és Mátraházán, illetve folyamatosan itt, Budapesten 10 hónapos időtartammal. Eddig 104 lelkipásztor kapcsolódott be a továbbképzésbe. Egyrészt a programok, másrészt a résztvevők visszajelzései azt igazolják, hogy érdemes volt ezt a munkát megkezdennünk, és ezúton is arra kérek mindenkit, legyen türelemmel, amíg zsinatunk megalkotja a lelkészről szóló egységes törvényt, s ennek részeként szabályozza a továbbképzés feltételeit. Addig egyházkerületünk határozatai a mérvadók. Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik munkájukkal, a szervezéssel és a programok vezetésével hozzájárultak ahhoz, hogy lelkipásztoraink felkészülten és elmélyülten végezhessék valóban nem könnyű szolgálatukat. Nyáron Pápa-n a Coetusban a lelkészképzésben résztvevő teológiai professzorok is javaslatot terjesztettek a zsinat elé, mely a lelkészképzés és a lelkész minősítés rendjét célozza szabályozni. Várható, hogy zsinatunkon nagy viták lesznek ezekről. Én most csak arra biztatom kerületünk zsinati küldötteit, hogy a vitákban mindig tartsák szem előtt a bibliai és hitvallási szabályokat, melyek értelmében egyházunk csak akkor töltheti be rendesen küldetését, ha ezen a szolgálati területen a lehető legjobb képzési feltételeket biztosítja. Azt feleltébb sajnálom, hogy a törvényalkotásban most nem

egységesen foglalkozunk az egyházi szolgálattevőkkel, így pl. a presbiterekkel, diakónusokkal, tanítókkal, gyülekezeti munkásokkal, hiszen ez óhatatlanul is azt a látszatot keltetheti, hogy a lelkipásztorok külön kasztot alkotnak. De mint talán a korábbiakból kitűnt, ez egyre kevésbé van így, és remélem, hogy a következő ciklusban zsinatunk ezt a másik égető kérdést is rendezni tudja.

Szeretnék néhány örömről is szólni. Hálaadásra adott okot az elmúlt időszakban is minden olyan jubileum illetve ünnep, melyek során akár egy-egy gyülekezet ünnepelt évfordulót, vagy egy-egy intézményünk. Ezeket most nem sorolom fel, hiszen többön nem tudtam részt venni, ám a püspöki jelentéshez mellékelt beszámolóból is látható, hogy magam is jó néhány ilyenem ott lehettem. Nagy öröm volt, ha egy iskola alapításának 100 éves évfordulóján vagy egy gyülekezet temploma megépítésének 100 vagy 200 éves évfordulóján szabadon ünnepelhetünk. És becsüljük is meg ezt a drága szabadságot. Ezek a számok abban a tekintetben is elgondolkodtatók, hogy a többi egyházkerülettel összevetve a miénk még igencsak fiatal. Tiszántúlon vagy Erdélyben 50 vagy 100 éves évfordulóra nem is gondolnak, hiszen ott 3-400 éves évfordulókat szoktak tartani. Mi azonban a török hódoltság és a kemény ellenreformáció után kerületünkben sok helyen éppen hogy 200 éve kezdhettük szervezni az életünket. Ezért legyünk jó reménységgel, hogy Isten további munkára ad lehetőséget a jövőben is, s lesz még mit nekünk is elvégezni. Csak egyetlen esetet említek, de az szimbolikus is, és sok reményre adhat okot, nemcsak ott, helyben, hanem általában is. Hidason az új lelkipásztor vezetésével templom építését határozták el a hidasiak. S mily különös, az egykori bukovinai székelyek, akik nemzedékek óta már anynyi helyen kerestek maguknak hazát, most a koreai testvérek támogatásával építhetik templomukat. Ez nagyszerű jele annak, hogy Isten ilyen ügyekben soha nem hagy bennünket magunkra.

Örömmel számolok be arról is, hogy egyházkerületünk székháza több kiemelkedő konferenciának is helyet adott a mögöttünk lévő időszakban. Ilyen volt például az amerikai puritanizmus legnagyobb alakjáról, Jonathan Edwards-ról tartott nemzetközi konferencia, melynek anyaga hamarosan magyarul is hozzáférhető lesz. Megtiszteltetés volt, hogy a Lausanne-i Konferencia, a keresztyénség egyik legnagyobb világmissziós társasága szintén nálunk tartotta konferenciáját. Bár nem mindenben értünk velük egyet a missziós módszerek tekintetében, de akik részt vettek rajta, bizonytalannal újabb missziói elképzélést nyertek. Örömmel jelentem, hogy végre megjelent az 1956-os Megújulási Mozgalom nyomtatott anyaga, ezt pályázaton nyert támogatás jóvoltából minden gyülekezetünknek meg tudjuk küldeni, és természetesen közgyűlésünk minden tagja kap belőle egy-egy tiszteletpéldányt.

Örömmel számolok be arról, hogy a kormányzattal folytatott hosszú esztendő óta tartó sokszor igen megalázó tárgyalások a közoktatási intézmények finanszírozása tárgyában fordulóponthoz jutottak. Mint arról legutóbb zsinatunk elnöke nyilvánosan is beszámolt, a 2006. esztendő kiegészítő normatívája tekintetében egyházunk számolt jól, és nem az oktatási kabinet. Ennek értelmében jelentős összegű pótlás fog iskoláinkhoz érkezni. De nemcsak akkor van gond, ha nincs pénz, hanem akkor is, ha van. Zsinatunk egyik fontos feladata lesz, hogy szigorú szankciók mellett ellenőrizze és betartassa közoktatási intézményeinkkel és fenntartóikkal azt, hogy ez a pénz nem talált pénz, amit bármire el lehet költeni, hanem normatív támogatás, tehát arra kell költeni, amire adták. Remélem, egyházkerületünk iskolafenntartói tökéletesen értik, hogy ez mit jelent.

Több helyt szoltam már arról, hogy a 2008. esztendő a Biblia éve lesz. Az országos eseményeket három egyház közösen rendezi: a római katolikus, az evangélikus és a református. Sok szép programterv született már, hogy a kulturális életben, a közoktatásban és egyáltalán magyar lakosság köztudatában helyet kapjon az a tény, mi Istennek kinyilat-

koztatását a Szentírásból vesszük. Mint arra majd a missziói jelentésben is utalni fogok, most is megerősítem azt a kéresemet, hogy a gyülekezetek ebben az esztendőben szervezzenek bibliaiskolákat, és erre kérjenek fel alkalmas előadókat. Erre nézvést tanáccsal és útbaigazítással mindenkinek szívesen szolgálunk. Nagyon sok áldás van abból, ha egy-egy gyülekezetben rendszeresen tanulmányozzák a Bibliát, és most a következő esztendőben ehhez sok külső segítséget is kaphatunk. Éljük vele, hogy áldásokat nyerhessünk.

Röviden még néhány szót püspöki szolgálatomról. A mellékelt beszámoló természetesen nem tartalmazza gyülekezeti szolgálataimat, melyeket igyekszem erőm szerint és gyülekezeti missziói munkatervünk szerint teljesíteni. A beszámolóból most csak két dolgot emelek ki: időről időre a Duna Televízióban a Törzsasztal c. műsorban szerepelek, ami nem mindig könnyű a számomra. Tudós körben, komoly emberek között kell megszólaltatnom a magyar keresztyénség álláspontját. Újabban a Kossuth Rádió Vasárnapi Újság c. műsorában olvasok fel havonta egyszer egy rövid elmélkedést, és ez sem könnyű, de hálás vagyok a lehetőségért, sokat tanulok belőle, mert ott nem lehet olyan sokat beszélni, mint egy püspöki jelentésben. S végül hadd szóljak arról, hogy Pápán is rendszeresen végzem tanári munkámat, mely olykor itt, a kerületben megnehezíti az időpont egyeztetéseket, mert tanítási időben minden csütörtökön Pápán vagyok. Am hálás vagyok Istennek ezért a lehetőségért, és azért is, hogy ebben a félévben itt, a Károli Egyetem Hittudományi Karán is tarthatok egy szemináriumot. Bizonyos vagyok benne, hogy ezt a lehetőséget nemcsak azért kaptam meg Istentől, hogy tanítói ambícióimat kielégítsem, hanem azért is, hogy valami mégis gyógyítson a püspöki hivatal adminisztratív terheinek hordozásában. Ezúton kérem mindenki elnézését, ha gyülekezeti vagy tanítói elfoglaltságaim miatt késedelmesen fogadtam, levelére későn válaszoltam, ügyét nem intéztem azonnal, de bízom abban, hogy soha senkit hanyagsággal vagy lustasággal meg nem rövidítettem, s cserben nem hagytam. A zsinatunkon történt átalakítás után már nem vállaltam tovább a jogi bizottság felügyeletét, egyedül csak a tanulmányi bizottságot felügyelem. Nem tudtam másképpen kifejezni egyet nem értésemet amiatt, hogy a zsinati bizottságok új szerepe rendkívüli mértékben korlátozza a zsinat testületének felügyeleti lehetőségeit. Adja Isten, hogy tévedjek.

A mai napon – kivételesen nem a Kálvin téren, hanem a Nagyvárad téren – régi szép szokás szerint lelkészszentelés lesz. Hordozzuk imádságban szolgátsáinkat, akik egyházmegújjuk véleményezése és javaslata alapján a vocatio externa folyamatában hivatásuk jelentős állomásához érkeznek. A magyar református egyház törvényei a felszentelt lelkipásztort ruházzák fel a lelkipásztort illető összes joggal. De ez nem pusztán jogok fokozatos és kiteljesedő megszerzését fejezi ki, hanem ennél sokkal mélyebben azt a bizalmat, hogy az egyház közössége felismerte és elfogadta egy-egy lelkipásztortól az ő belső elhívására vonatkozó állítását. Igen, a lelkészszentelés az a szent aktus, melyben a szolgálatra elhívó isteni erő és a külső szolgálatban megerősítő egyházi votum találkozik a felszentelt szívében és életében. Bizonyára minden jelenlévő lelkipásztor el tudja mondani, hogy sok mindent elfelejtett már szolgálati idejéből, alkalmakat, eseményeket, történéseket. De bizonytalannal felszentelésére mindenki emlékszik. Adja Isten, hogy testvéreink megkapják ma este is Isten Szentlelkének megsegítő és továbbvivő erejét.

Az imént szolgálatra kibocsátott és este felszentelendő lelkipásztor testvéreink mellett áldást kívánunk a nyugállományba vonult testvéreinknek is. Az utóbbi időszakban vonult nyugdíjba: Gimesi Jánosné, Rákospalota-Újvárosból, Gyűlvézi Irma, Külső-Kelenföldről, Czánik Péter Törökőről, Ladányi Sándor a Hittudományi Karról, Komlós Attila rendelkezési állományból, Kövecsi Attila Kölesdről és Papp Vilmos Kőbányáról. Hálásnak köszönjük szolgálatukat, s kívánunk békés és nyugodt nyugdíjas éveket.

S végül emlékezzünk meg röviden elhunyt szolgatársainkról. Nyugdíjban lévő lelkésztestvéreink közül a legtöbb közgyűlés óta elhunytak: Andor László volt makádi lelkipásztor, Gyűlvérsi Barnabásné, Papp Gyula volt zsinati osztályvezető, dr. Pásztor János ny. teológiai tanár és budafoki lelkipásztor, dr. Kiss János volt Cegléd-nagytemplomi lelkész, Szenes László volt kosdi lelkész, dr. Adorján József ny. esperes és fasori lelkipásztor, Antal Zoltán ny. intézeti lelkész, a Baranya megyei Bethánia alkoholmentő intézet alapítója, Hörömpő Gergely éppen csak nyugalomba vonult diósjenői lelkész. Aktívan szolgáló lelkipásztor társaink közül elhunytak: Kiss Domokos rákospalota-újvárosi lelkész, hosszú betegség után, Tóth Lajos, a Reformátusok Lapja főszerkesztője ugyancsak súlyos betegség után. Váratlanul elhunyt Vikár Béla szigetalmi lelkész, és tragikusan eldobta magától életét Maczó Zsolt Mihály Jászkarajenő-Törteli lelkipásztor. Mind a nyugállományú, mind az aktívan szolgáló lelkipásztor testvéreink emlékét megőrizzük. Isten vigasztalását kérjük szeretteikre, házastársukra, itt maradt árvaikra. E helyt engedtessek még meg, hogy egyházkerületünk közgyűlési tagjának, Arday Janka Zsoltnak gyászát is megemlítsen, aki nemrégiben veszítette el kedves hitvesét. Isten vigasztalja és áldja meg a gyászoló családot.

Hagyomány szerint csak kerületünk halottairól emléke-

zzünk meg. Most azonban át kell lépünk ezen a szokáson, és néhány szóban emléket kell állítanunk Csiha Kálmán püspök úrnak, aki az elmúlt napokban ment el közülünk – sok-sok áldott szolgálatot végzett Dunamelléken is, igaz magvető volt, elkötelezett igehirdető és evangélista. Vajon állít-e helyébe valakit az Úr, kérdezzük most szomorúan, miközben hálát is adunk mindazért, amit általa a sacra conversatio-ban elvégzett a Szentlélek Isten. Legyen emléke áldott!

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Jelentésem végére értem, és kérem majd tisztelettel annak elfogadását. Az előttünk álló két napban sok munkánk lesz, de ahogyan a bevezetőben biztatott bennünket az apostoli ige, remélem, nem hiába, még kevésbé kárral, hanem inkább haszonnal töltjük ezt a néhány napot. A jövő héten zsinatunk tartja ülését, s azon is megannyi munka vár ránk. S aztán, amire várva-vártunk, belépünk adventbe. De azt kívánom, hogy ebben az adventünkben is ne maga az idő, a karácsonyi készülődés legyen az igazán fontos, hanem az maga, Akire valójában várunk, maga Jézus Krisztus, Aki az adventus, Aki tehát eljött, és aki mint feltámadott újra eljövendő lesz, vagyis nemcsak adventus, hanem adventurus is. Legyen az

Övé minden dicsőség most és mindörökké.

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

6. SEGÉDLELKÉSZEK ÉS VALLÁSTANÁROK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Hegyi Gizella Katalin, Kádár Ferenc Dániel** és **Szabó László** a segédlelkészi esküt letette, az I. lelkészképesítő vizsgáról kiállított oklevelet átvette.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Alföldy-Boruss Dániel Gergely, Barthos Gergely Áron, Bogyó Judit, Hajdú Bálint Kadosa, Kiss Georgina Orsolya, Kiss Gyöngyi, Korom Attila Ádám, Szőke Attila Szilárd, Szűcs Balázs** a segédlelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Adamekné Németh Zsófia, Királyné Kiss Csilla, Kránicz Gábor** a vallástanári esküt letette.

7. LELKÉSZI OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Varga László főjegyző

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Benák Krisztián, Fodor Ákos, Kótyuk Zsolt, Rémes Renáta Andrea** a lelkészi oklevelet átvette.

8. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE-DÍJ ÁTADÁSA

Laudáció: dr. Nagy István teológiai tanár
Vélemény az „Év igehirdetése” pályázatról

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007. májusi közgyűlése határozatot hozott az Év igehirdetése-díj megálapításáról. A pályázat kiírása megtörtént és szabályszerűen meghirdetésre került a Református Egyház hivatalos folyóiratában és a Reformátusok Lapjában. A díj megalakításának elsőrendű célja, hogy jelezze, a prédikáló egyház megbecsüli az igehirdetést. Másodsorban szeretné az igehirdetéseket színvonalát emelni.

A közzétett határidőig összesen 12 jelíges prédikáció érkezett az egyházkerület Püspöki Hivatalába. Dr. Szabó István püspök az igehirdetéseket a meghatározott bírálóknak véleménynyilvánításra megküldte. A bíráló bizottság 2007. november 5-én délután 16 órakor összeült az Egyházkerület Püspöki Hivatalában. A bizottság tagjai kissé csalódottan vették tudomásul, hogy csupán ilyen kevés számú prédikáció érkezett. Azt is megfogalmaztuk, mindenképpen jó lenne a díjat kiadni, mert ezzel szeretnénk a lelkészi kart buzdítani a színvonalasabb igehirdetésre.

Azt is el kell még mondani, hogy a díjazásra javasolt prédikáció szerzőjén kívül a többi jelíges boríték felbontatlan maradt, így az igehirdetők személye is ismeretlen. A beérkezett prédikációkról általában elmondható, hogy azok színvonalala sok kívánnivalót hagy maga után. A nyertes pályázaton

kívül még egy prédikáció volt teológiailag igazán sokatmondó, de homiletikailag kifogásolható. A legfeltűnőbb hiányossága a prédikációknak a komoly exegézis hiánya, s még ennél is komolyabb hiba, hogy nem textusszerűek. Jó néhány esetben a textus csak mottóként szerepel. Az is kívánatos lenne, hogy az igehirdetők vegyék figyelembe a homiletika általános szabályait. (Pl: ne gyakorlati bibliamagyarázatot írjanak, ha prédikációról van szó.) Formailag, stilisztikailag is találtunk bőségesen hibákat.

Az Év Igéhirdetése-díjat egy tartózkodás mellett a bíráló bizottság egyhangúlag az Ez 19, 1-9 alapján „Oroszlán anya” című prédikációnak ítélte oda, amelynek szerzője CSERI KÁLMÁN budapest-pasaréti lelkipásztor.

A prédikáció textusa az ún. „nehéz textusok” közé tartozik, amelyről ritkán szoktunk – ha egyáltalán szoktunk – beszélni. Dicséretes mindenképpen, hogy a szerző vállalkozott erre. Meg is indokolja: „Ebben a prófétai könyvben különösen is sok olyan kép, képes kifejezés és hasonlat van, amit első olvasásra sok bibliaolvasó nem ért. Nem is érthet, hiszen ezek a képek magyarázatra szorulnak. Itt is mindenféle oroszlánokról olvashatunk, amik ráadásul valami miatt póruul jártak, mert egyiket Egyiptomba vitték, a másikat meg Babilonba, hogy ne hallják ordításukat.” A bibliaolvasó kalauz szerint akkor olvastuk Ezékiel könyvét, így az igehirdető segítséget kívánt nyújtani a gyülekezet tagjainak a napi bibliaolvasásukhoz.

A Biblia önmagát magyarázza elv és a kortörténet alapján világosan megállapítja, hogy Jósias egyik feleségéről, Hamutalról van szó. Ő az oroszlántermészetű anya, aki fiából királyt csinált, de nem lehetett ebben sok öröme, hiszen azok fogságba jutottak, és ott elpusztultak. Nagyon szépen megfejt a bibliai kép értelmét, és nem esik az allegorizálás csapdájába. Ez sok igehirdetőnek nagy nyomorúsága és kísértése. Miután tisztázta a textus lényegét, 3 pontban kifejti a mondanivalóját és applikálja.

- „Az oroszlánanyának gyakran oroszlánkölykeik lesznek.” Itt szól a keresztyén példaadás fontosságáról.
- „Nem olyan nehéz oroszlángyermekeket nevelni, mert mindnyájan oroszlántermészettel születtünk.”
- „Az a szerencsétlen oroszlántermészetű Hamutal nem tanult még a személyes tragédiájából sem.”

Exegetikailag, homiletikailag egyaránt korrekt a prédikáció. Mintát is ad, miként kell és lehet a textusról és a textusból prédikálni. Az ószövetségi történetet az Újszövetség fényében és szintjén értelmezi, de nem erőltetett módon, hanem a gondolati összefüggéseket és analógiákat jól megtalálva. A prédikáció műfaját tekintve homília. Terjedelme, felosztása, stílusa példamutató. Aki hallotta ezt a prédikációt, bizonyára „lelki kenyeret” kapott. Szeretném még megemlíteni, hogy formailag is kifogástalan.

A bíráló bizottság nevében gratulálok Cseri Kálmán nagytiszteletű úrnak és további szolgálataira és életére Isten áldását kívánom.

10. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATI JAVASLATOK:

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, azt a jegyzőkönyvhöz csatolja és a Dunamelléki Közlemények című hivatalos lapjában megjelenteti.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja a Generális Konvent által felvetett kérdés megoldását, hogy a Kárpát-medencei magyar reformátusság együtvé tartozását meg kell jeleníteni. Ez nyilván

a Trianon előtti határokon belül élőkre vonatkozik, a szórvány magyar református egyházak egységesítésében nem gondolkodhatunk. Ez a kérdés nem jogi egységesítés, hanem hitvallásainkra alapuló testvéri közösség megjelenítése kell, hogy legyen.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése tiltakozik a Horvátországi Magyar Református Keresztény Egyház Magyarországon működő Kálvin János Presbiteri Misszió néven bejegyzett szervezetének alapító okiratában azon kitétel ellen, hogy ez a misszió egyházközsegeket alapíthat Magyarországon. Ez minden jogalapot nélkülöz. Kérjük a Magyarországi Református Egyház Zsinatát, hogy a KJPM bejegyzésének egyházalapítására vonatkozó részét töröltesse az alapító okirattól, ha kell, jogi úton. Amíg a törlés meg nem történik, addig a Dunamelléki Református Egyházkerület a Horvátországi Magyar Református Keresztény Egyházzal kapcsolatait felfüggeszti.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri az egyház teológusait, hogy behatóan foglalkozzanak teológiai és etikai szempontból a Magyarországi Református Egyház vezetőinek, tisztségviselőinek, lelkipásztorainak a kommunizmus évtizedeiben született teológiai állásfoglalásaival. Az így kialakított teológiai álláspont szerint kell és lehet, személyre vonatkozóan is, hitelesen szólni.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni mindazoknak a munkáját, kutatását, szervezését, akik a szeptemberben megtartott Ravasz László emléknapok keretében szolgáltak. Külön köszönet illeti az erre az alkalomra megjelent „Te csak hang vagy...” című kiadvány szerkesztőit.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése örömmel nyugtázza az esperesi jelentésekből érezhető szándékot gyülekezeteink missziójának sokféleképpen történő élénkítése érdekében. Külön öröm, hogy egyre több olyan gyülekezetünk van, ahol már nem csak a lelkipásztor, hanem a presbiter, diakónus, ifi-vezető, tanító, tanár építi a gyülekezetet. A közgyűlés minden egyházközseget biztat a misszió szélesebb munkatársi körének és ezzel együtt megújuló formáinak kialakítására.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kifejti egyetértését azokkal a törekvésekkel, amelyek a szeretetet és rendet, a megértést és a fegyelmet nem állítják szembe egymással. Református teológiánk világosan tanít a bűnnel szembeni keménységre, ugyanakkor a megtérő és bűnét bevalló számára hirdetett bocsánatra.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése nyugtázza a megindult szervezett lelkésztozábbképzést. Szorgalmazza a Magyarországi Református Egyház egészére vonatkozó egységes formáját. Addig is, amíg ez elérhető lesz, tovább kell szervezni a kerületen belüli alkalmakat. Felkéri a Tanulmányi és Misszió Bizottságot, hogy a tavaszi közgyűlésre pontos kreditrendszerrel dolgozzon ki a tozábbképzésekkel kapcsolatban.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése nyugtázza az Egyházkerületi Székház eddigi konferenciaszervező tevékenységét, és reményét fejezi ki, hogy minél több saját vagy mások által szervezett értékes konferenciának, tudományos ülésszagnak adhat helyet székházunk.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése örömet fejezi ki mindazon szolgálatokért, amelyben püspöke nem csak a szorosán vett kerületi püspöki feladatait végzi, hanem tudományos és a társadalom szélesebb rétegeit is elérő előadásokkal, közéleti szolgálatokkal is végzi tanítói szolgálatát.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a közoktatási intézmények fenntartóit, hogy a Magyarországi Református Egyház és a kormányzat közti tárgyalás eredményeként érkező kiegészítő támogatásokat kizárólag oktatási intézményekre és az oktatással

összefüggő kiadásokra lehet költeni. Ez az összeg nem szolgálhat béremelési célt, mivel egyszeri támogatásról van szó, és nagyon pontos és ellenőrizhető elszámolásra kötelezett.

12. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a kebelbeli egyházközsegek figyelmét, hogy a 2008. esztendő a Biblia éve lesz. Kér minden egyházközseget, hogy külön alkalmakat szervezve, hangsúlyozottan foglalkozzanak a Szentírással, mind tartalmi, mind terjesztési vonatkozásban.
13. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékezik az elmúlt időszakban elhunyt Andor László, Gyülvészi Barnabásné, Papp Gyula, dr. Pásztor János, dr. Kiss János, Szenes László, dr. Adorján József, Antal Zoltán, Hörömpő Gergely nyugdíjban elhunyt lelkipásztor testvéreinkre, valamint Kiss Domokos, Tóth Lajos, Vikár Béla, Maczó Zsolt Mihály aktív szolgálatban elhunyt testvéreinkre. Emléküket megőrizve Isten vigasztalását kérjük szeretteikre és gondoskodó kegyelmét az árvákra.
A közgyűlés jegyzőkönyvében is megőrökíti dr. Csiha Kálmán, az Erdélyi Református Egyházkerület nyugalmazott püspökének emlékét, aki nyugdíjas éveiben nagyon sok gyülekezetünkben Istentől kapott evangelizációs karizmájával szolgált köztünk. Együtt érző szeretettel vagyunk együtt Arday Janka Zsolt közgyűlési tagunk gyászában, aki hitvesét vesztette el.
14. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése hálással megköszöni az elmúlt esztendőben nyugalomba vonult lelkipásztorok szolgálatát: Gimesi Jánosné Budapest-Rákospalota-Újvárosból, Gyülvészi Irma Budapest-Külső-Kelenföldről, Czani Péter Budapest-Törökórról, Ladányi Sándor a Hittudományi Karról, Komlós Attila rendelkezési állományból, Kövecsi Attila Kölesdről és Papp Vilmos Budapest-Kőbányáról. Mindannyiuknak kíván békés és nyugodt nyugdíjas éveket.

11. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐK-RŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Varga László

A felszentelést kérő lelkészek:

a Bács-Kiskunsági Egyházmegyéből:

Csóri-Czinkos Gergő Tamás, Kiskunhalas
Reibach Gabriella, Szalkszentmárton
Ritter Nándor, Kecskemét
Váradai Péter, Ágasegyháza

a Budapest-Déli Egyházmegyéből:

Pető Viktória, Bp-Külső-Kelenföld

a Budapest-Északi Egyházmegyéből:

Hekli Katalin, Bp-Rákospalota-Óváros,
dr. Kaszó Gyula, Bp-Németajkú Egyházközség

a Délpesti Egyházmegyéből:

Szacsúri-Csatai Viktória, Érd-Parkváros (közben átkerült Északpestre)

a Északpesti Egyházmegyéből:

Gergely Ferenc Barnabás, Váchartyán

a Vértesaljai Egyházmegyéből:

Szabó Julianna, Alap

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a tíz lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 16-án, 18.00 órára tűzi ki, a budapest-nagyvárad téri templomban.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS DÍJAKRA:

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Szabó Istvánnak, a Lónyay Utcái Református Gimnázium matematika-fizika szakos tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gödöllői Református Líceum és Kollégium tanári karának a Soli Deo Gloria-díjat adományozza.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Missziói Bizottság jelentését elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a gyülekezeti missziói munkások képzése és továbbképzése szervezett formában történjen.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a dunamelléki gyülekezetek figyelmét a Zsinat által alapított missziói központ munkájára, és kéri a gyülekezeteket, hogy fogadják a központ munkatársait missziói napokon.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a lelkipásztorokképzésbe és továbbképzésbe a családlátogatás kérdése és az arra való felkészítés épüljön be.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az egyházkerület által megindítandó internetes portál programjának és működtetésének a misszió szempontjai szerint való
Az Egyházkerületi Közgyűlés a MRE Zsinatához fordul, hogy tegye megfontolás tárgyává egy olyan általános gyülekezeti használatra alkalmas énekeskönyv összeállítását és megjelentetését, mely a református énekkultúrát tovább erősítené.
7. Az Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket, hogy a következő esztendőben, mely a Biblia éve lesz, indítsanak bibliaiskolákat az egyházközsegekben.

15. IFJÚSÁGI MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. A jelentésben foglalt 2. pont utólagos tájékoztatás szerint megvalósult.
3. Egyházkerületünk tartsa fent a jelenleg be nem töltött kerületi ifjúsági lelkészi státusz, minden feltételével, hogy amennyiben alkalmas személyt találunk e szolgálat betöltésére, az megkezdhesse munkáját!
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is karolja fel, és lehetőségei szerint támogassa a kerület területén (is) a gyülekezetek javára tevékenykedő református ifjúsági szervezetek munkáját.

16. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Nagy István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a tanulmányi jelentést 2006. évről elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a missziói és tanulmányi bizottságot, hogy készítsenek átfogó tervet a bibliaiskolai munka megvalósítása érdekében.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy a lelkészképzés és a lelkésztovábbképzés tartalmi kérdéseinek meghatározása céljából tanulmányi konferenciát rendezzenek. Előadóként javasolja dr. Németh Dávid teológiai professzort és Alföldy-Boruss Dezső lelkipásztorot.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a legátusokat fogadó

gyülekezetek lelkipásztorait, hogy a libellusokat pontosan és részletesen töltsék ki, és úgy juttassák vissza a HTK Dékáni Hivatalába.

5. Az Egyházkerületi Közgyűlés örömmel nyugtázza, hogy a régóta vajúdó lelkésztovábbképzés megindult és a további folytatásra reménységgel tekint.
6. Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a missziói és tanulmányi bizottságait, hogy a Hittudományi Kar tanáiraival kezdeményezzen találkozót a lelkészképzés aktuális kérdéseinek megbeszélése érdekében.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Iskolaügyi Bizottság jelentését elfogadja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kiemelten köszönetet mond azoknak a pedagógusnak, akiknek a 2006/2007. tanévi OKTV-n az első húsz helyezett közé jutott tanítványa. Hat diák a Baár-Madas, kettő a kiskunhalasi Szilády Aron gimnázium tanulója.
4. A közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület területén lévő egyházi fenntartású iskolák vezetőinek és pedagógusainak, hogy az anyagilag megnehezedett körülmények között, és az állam részéről méltatlanul hátrányosan megkülönböztető feltételek ellenére is eredményes és magas színvonalon folytatják nevelő-oktató munkájukat.
5. A közgyűlés megköszöni a pedagógusok, gyülekezeti munkások, hittanoktatók, lelkipásztorok nyári hitmélyítő, cserkész-, napközis és egyéb táborokban végzett munkáját.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja az egyházmegyei iskolaügyi jelentések kivonatos ismertetését.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése testvéri szeretettel kéri a gyülekezeteket (a nem iskolafenntartókat), hogy áldozatvállalásukkal kiemelten segítsék az oktatási intézmények működését és fennmaradását.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja, hogy az anyagi lehetőségek figyelembevételével egyszeri, nem működésre használható, kiemelt támogatásban részesüljenek a 2008-ban induló óvodák.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszönti a 450 éves Nagykőrösi Református Kollégiumot.

18. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az

- egyházkerület 2007. évi költségvetését **3 833 831 878 Ft** fedezeti és ugyanilyen összegű kiadási végösszegre módosítja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Szupervízori Intézet 2007. évi költségvetését **7 299 500 Ft** módosítja és felhívja az elnökség, valamint a Tanulmányi Bizottság figyelmét az intézet további működésének felülvizsgálatára.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Székház 2007. évi költségvetését **98 595 421 Ft** fedezeti és ugyanennyi szükségleti végösszeggel módosítja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Konferencia-központ 2007. évi költségvetését **198 916 661 Ft** fedezeti és ugyanennyi kiadási végösszeggel módosítja.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a Gazdasági Bizottság figyelmét, hogy a 2008. évi költségvetés elkészítésénél kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy az egyházkerület jelenlegi ciklusát lehetőség szerint teher nélkül kell átadni, beleértve a hitelek rendezését is.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhív minden egyházközségi, missziói, építési segítyt kérő egyházközséget, hogy kérelmét legkésőbb **2008. január 15-ig** küldje be az esperesi hivatalba, az esperesi hivatal pedig **2008. január 30-ig** a kérelmeket véleményezve juttassa el a püspöki hivatalba. A határidők mulasztása jogvesztő hatályú.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megbízza a Gazdasági Bizottságot, hogy a Horánszky utcai épület lakásainak kiüresítését végeztesse el. Erre a célra felhatalmazást ad 100 M Ft felhasználására a hitelkeret terhére. Ennek az összegnek az értékesítésből vagy a felújítási költségvetésből kell megtérülnie.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Ervin utcai, a Reformátusok Lapjával közös tulajdonú lakás, valamint a Vérmező utcai lakás értékbecslését és eladását elrendeli. A két lakásból befolyó összeg kizárólag a Ráday 30-ban megüresedő lakások vásárlására fordítandó.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése
 - a) a Címbalom utcai nyugdíjas lakások valamint a székházban levő és a HTK nyugdíjas és aktív professzorok által használt lakások jelenlegi státuszát érintetlenül hagyja.
 - b) a továbbiakban megüresedő Címbalom utcai lakás használatának egyszeri 4 M Ft-os belépési díjat kell fizetnie, mely egyben életfogytig tartó lakáshasználati díj.
 - c) a jelenleg a székházban a HTK nyugdíjas és aktív professzorai által lakott lakásokat azok megüresedése esetén hivatalos bérleti díj megfizetés feltételével kell átadni a HTK-nak. A bérleti szerződést a kerület a HTK-val köti, a bérleti kijelölési joga is a HTK-t illeti. Amennyiben a bérlelőkijelölési joggal a HTK nem él, a bérlettel a székház szabadon rendelkezik.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elrendeli, hogy a 10/ a, b, c határozati pontokban foglaltakat a Címbalom utcai nyugdíjasház, illetve a székház szabályrendeletében rögzíteni kell. A szabályrendelet elkészítéséig az esetlegesen megüresedett lakásra már érvényesíteni kell.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékezik Papp Gyula elhunyt lelkipásztorra, aki lakásának 50 %-át a Mátraházi Konferencia Központra hagyta. A nt. Papp Gyula lakása értékesítése után befolyó összeg az egyházkerületet illeti, a mátraházi épület felújítására fordított költség részbeni csökkentésére.

19. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: **Bölcseföldi András**

Az Egyházkerületi Közgyűlés a spirituális jelentését elfogadja.

28. BIZOTTSÁGI HELY BETÖLTÉSE**Előterjesztő: Simonfi Sándor** esperes

Az Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházzenei Bizottság tagjául Kissné dr. Mogyorósi Pálmát megválasztotta.

30. DIAKÓNIAI JELENTÉS**Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az egyházkerületi diakóniai munkáról készített jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond a diakóniában végzett munkáért, és Isten áldását kéri a névtelenül és csendben munkálkodók szolgálatára.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a Zsinatnak, hogy bátran emelje fel szavát a világban és hazánkban történő embertelenségek ellen, és a Zsinat érje el, hogy az állam tartsa tiszteletben az egyházi intézmények önállóságát, önrendelkezését és keresztényi mivoltát.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Derencsényi Zsuzsannának a Schweitzer Albert Otthon vezetésében végzett szolgálatát, kéri további életére és szolgálatára Isten gazdag áldását.

31. KATECHETIKAI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A gyülekezetek az egyházmegyék koordinálásával (esperes, katechetikai előadó) helyi stratégiákat alakítsanak ki a keresztyén nevelés megerősítésére.

32. GYŰJTEMÉNYI ÉS MŰEMLÉKI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Horváth Erzsébet**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gyűjteményi és műemléki előadói jelentést a 2006. évről.
2. A közgyűlés felkéri az espereseket, hogy vizitációjuk során ellenőrizzék az egyházközség klenódiáinak, iratainak, anyakönyveinek biztonságos elhelyezését és azok biztosítását, továbbá az építkezéssel, felújítással kapcsolatos mindennemű iratokat, pénzügyleteket. Ahol ez nem megfelelő, ott intézkedjenek.
3. A közgyűlés felkéri a Gyűjteményi és Műemléki Bizottságot, hogy az egyházkerületnél rendelkezésre álló gyülekezeti nyilvántartást azonosítás és pontosítás végett küldje meg az egyházközségeknek, amelyek ellenőrizve, kijavítva küldjék azt vissza.
4. A közgyűlés felhívja az egyházközségek figyelmét, hogy bárminemű pályázatuk iratait legalább 5+1 évig – visszamenőleg – kötelesek megőrizni.
5. A közgyűlés kéri a lelkipásztorokat, hogy bárminemű sejtjezéskor készítsenek selejtezési jegyzőkönyvet a Ref. Egyház 2003/02. számának melléklete szerint.
6. A közgyűlés felkéri a Ráday Gyűjtemény Könyvtárát, Levéltárát és Múzeumát, hogy a szakterületükhöz tartozó gyűjteményi kérdésekben továbbra is legyenek segítségül az egyházkerület gyülekezeteinek.

33. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Szilágyi Sándor**

1. A közgyűlés a Média és Informatikai Bizottság jelentését elfogadja.
2. A közgyűlés ajánlja az egyházkerületben mindazoknak az egyházközségeknek és személyeknek, akik az MRE képviselőként szerepelnek valamely rádió- vagy TV műsorban, hogy a szereplésről készítsenek vagy készíttessenek felvételt CD illetve DVD lemezre és azokat őrizzék meg legalább 5 évig.
3. A közgyűlés elrendeli az IHM pályázat keretében kapott informatikai eszközök beiktatását az egyházközség, egyházmegye, egyházkerület vagy egyházi intézmény vagyonszolgálatára.
4. A közgyűlés megbízza a Média és Informatikai Bizottságot, hogy a jelentés melléklete alapján dolgozzon ki javaslatot az elnökség részére a Biblia évével kapcsolatos média-megjelenésekre és elfogadás esetén annak kidolgozásában aktívan vegyen részt.
5. A közgyűlés megbízza a Média és Informatikai Bizottságot, hogy dolgozza ki javaslatát a vonatkozó vizitációs kérdőív-lapok módosítására, és azt terjessze be az elnökséghez elfogadásra már a 2008. évi vizitációk idejére.
6. A közgyűlés ajánlja az egyházközségek honlapjait kezelők figyelmébe, hogy a honlapokat illik fél évente, vagy még gyakrabban felülvizsgálni és szükség szerint új adatokkal feltölteni.
7. A közgyűlés javasolja, hogy az informatikai bizottság 2008 első félévében tartson informatikai konferenciát az egyházközségi honlapok kezelőinek.

34. EGYHÁZZENEI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Dávid István**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét, hogy
 - a lelki megújulást a zenei minőség javításának eszközével is próbálják elérni
 - a Zsinat által jóváhagyott hivatalos énekeskönyvet használják liturgikus alkalmakkor
 - a hangszerek védelmének és megőrzésének kérdésében az egyházi és világi előírások szerint járjanak el.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az egyházmegyei kórustalálkozókat szervező gyülekezetek áldozatos munkáját.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond a nyári kántorképző tanárainak és vezetőjének a tanfolyam színvonalas lebonyolításáért.

35. ÉPÍTÉSI ALBIZOTTSÁG JELENTÉSE**Előterjesztő: Fónagy Miklós** esperes

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Építési Csoport jelentését.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az egyházmegyéknek, hogy készüljön egy öt, vagy akár tíz évre előre gondolkodó terv a jövő új építéseiről és jelentősebb renoválásairól, hogy a fedezet is előrelátóan tervezhető legyen.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja az építkező gyülekezetek figyelmét az átlátható elszámolás és beszámolás kötelezettségére.

36. EGYHÁZKERÜLETI SZÁMVEVŐ JELENTÉSE**Előterjesztő: Derzsi György**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a számvevői jelentést elfogadja.
2. A Egyházkerületi Közgyűlés a Tolnai Református Egyházmege kivételével az egyházmegei zárszámadásokat tudomásul veszi.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a Tolnai Református Egyházmege szabályszerű gazdálkodási rendjének helyreállítása érdekében kezdeményezzen intézkedéseket.

37. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Veresné Szűcs Judit (Délpeszt) lelkész képesítését 5 évre, azaz 2012. november 30-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2006. novemberi 35/2006-os számú határozatának Saja Zsolt Sándor lelkészre vonatkozó részét a mai nappal megsemmisíti. Nevezettet a rendelkezési állományban lévők közül töröli.

38. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Literáty Zoltán** beosztott lelkésznek és **Berta Zsolt** lelképásztornak utólag engedélyezi, hogy lelkészi szolgálatuk mellett a kérelmükben szereplő más foglalkozás végezzék. Egyben felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy vizsgálja ki, miért történt a kérelmezők részéről a mulasztás.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy adjon ki a Dunamelléki Egyházkerület területén működő közoktatási intézmények számára tájékoztatást, amely az egyházközségben főállásban szolgáló lelkészek közoktatási intézményben való alkalmazásának egyházi feltételeit ismerteti.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése ismételten felhívja a kebelbeli lelképásztorok figyelmét arra, hogy az 1994. évi II. tv. 39. §. szerinti engedélyt a más foglalkozás (vállalkozás, stb.) megkezdése *előtt* kötelesek beszerezni. Egyben kinyilvánítja azt is, hogy a következőkben kérelmeket utólag nem engedélyez.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés a 36/2-2007. számú határozatát úgy módosítja, hogy a püspök számára adott felhatalmazás csak az előzetesen benyújtott kérelmekről való döntésre vonatkozik.

39. A BP-ÉSZAKI EGYHÁZMEGE SZABÁLYRENDELÉNEK JÓVÁHAGYÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Északi Református Egyházmege „Az egyházmegei ingatlanok kezeléséről és az eredmény felhasználásáról” szóló szabályrendeletének módosítását jóváhagyja.

40. A BP-ÉSZAKI EGYHÁZMEGE SZABÁLYRENDELÉNEK JÓVÁHAGYÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Északi Református Egyházmege a „Szombat fél-éuről” szóló szabályrendeletének módosítását jóváhagyja.

41/A. A CSÖMÖR-KEREPES-NAGYTARCSA MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG MEGALAKULÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület örömmel veszi tudomásul a Csömör-Kerepes-Nagytarcsa Református Missziói Egyházközség megalakulását. Az egyházközség életére Isten áldását kéri.

41/B. AZ ÖRKÉNYI EGYHÁZKÖZSÉG ÁTMINŐSÍTÉSE

A Dunamelléki Református Egyházkerület tudomásul veszi az Örkényi Református Egyházközség missziói egyházközséggé minősítését és ehhez kapcsolódóan nevének Örkényi Református Missziói Egyházközségre változását.

42. KÖZÖS TULAJDONBAN LÉVŐ INGATLANOK TOVÁBBI TULAJDONJOGA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A kérdést, kellő információ hiányában, a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tudja érdemben elbírálni. Az ingatlanokkal kapcsolatos indokolt és szükséges engedélyek beszerzéséhez a közgyűlés, kérésre, hozzájárulását fogja adni.

43. LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPÍTVÁNY MEGSZÜNTETÉSE

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Református Lelkészek Szolidaritási Alapítványa megszüntetését tudomásul veszi. Megköszöni dr. Kéri Tamás jogtanácsos négy évi fáradozását a kérdés megoldásában.

44. PAPP GYULA DEZSŐ HAGYATÉKA

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás** jogtanácsos

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés **Papp Gyula Dezső** nyugalmazott lelképásztor hagyatékát **elfogadja**. Egyházkerületünk hálatelt szívvel mond köszönetet Urunknak szolgatársunk életéért, hosszú és áldozatos szolgálatáért és ránk gondolásáért.

FELHÍVÁS!

**MINDEN RENDŰ ÉS RANGŰ
LELKIPÁSZTORNAK FELHÍVJUK A
FIGYELMÉT EGYHÁZALKOTMÁNYUNK
34. § (6) PONTJÁRA, AMELY SZERINT
TÖRZSKÖNYVI ADATAIK VÁLTOZÁSÁT
SZOLGÁLATI ÚTON 15 NAPON BELÜL
JELENTENIÜK KELL.**

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2007. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Vincze Árpád – a Felvidékről Pécsre
2. Varga B. Árpád exmisszus – Vörösmartról (Ho.) Dunántúlra

SZÜLETETT:

1. Janka Rebeka és Áron Ábel – Szabó Judit hidasi lelkész nő gyermekei
2. Luca Boglárka – Gaál Mariann pécsi lelkész nő gyermeke
3. Bodony – Gyórfi Bálint zengővárkonyi lelkész első gyermeke
4. Barnabás – Hanvay Zoltán túronyi exmisszus második gyermeke

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Roboz Péter – Kunszentmiklósról Dunántúlra
2. Murai Márta – rendelkezési állományból Kecskemétre
3. Vincze István – Kiskunhalasról rendelkezési állományba
4. Végh Gizella – Kiskunhalasról rendelkezési állományba
5. Édes Árpád – az Egyetemi Gyülekezetből Kiskunhalasra
6. Ferenczy József – Kecskemétről exmisszus lp-ként Kunszentmiklósról

SZÜLETETT:

1. Zsófia Emese – Kerekes Márton kecskeméti kórházlelkész első gyermeke
2. Magor – Balázs Hajnalka szentkirályi lp. második gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Hablené Nagy Viktória – Bp-Délről Dunántúlra
2. Temesvári Imre – Kecskemétről Csepel-Királyerdőre
3. Péterffy György – Budaörsről Soroksárra
4. Petó Viktória – Kiskunlacházáról Külső-Kelenföldre
5. Páskuné Erce Imola exmisszus – Pestszentlőrinc-Kossuth térre
6. Lányi Gábor – Budahegyvidékről külföldi ösztöndíjra
7. Barthos Gergely – beosztott lp-ként Budahegyvidékre
8. Horváth Ákos – Svábhegyről rend. állományba
9. Siba Balázs – zsinati ifjúsági referens

SZÜLETETT:

1. Perenna – Pecsuk Ottó (Bibliatársulat) kislánya
2. Barnabás Máté – Wisinger Dániel Kispeszt-Központi lp. első gyermeke
3. Botond – Péterffy György Soroksári b. lp. első gyermeke

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sóskuti Zoltán – Külső-Kelenföldről a Rákoskeresztúri Missziói Ek-be
2. Szabó Sándor Péter – Madocsáról Rákospalota-Újvárosba
3. Hajdú Bálint Kadosa – b. lp-ként Rákoscsabára
4. Szőke Attila – b. lp-ként Klauzál térre

SZÜLETETT:

1. Anna – Nyilas Zoltán és Andrea harmadik gyermeke
2. Ákos – Csenki András zuglói b. lp. gyermeke
3. Sára Krisztina – Pataki András fásori b. lp. első gyermeke
4. Blanka Kata és Gábor Tamás – Hekli Katalin rákospalota-óvárosi b. lp. ikrei

NYUGDÍJBA MENT:

1. Papp Vilmos – Bp-Kőbánya
2. László Magdolna – Bp-Rákoscsaba kis.b. lp.
3. Bíró Ferenc – Bp-Mátyásföld

ELHUNYT:

Tóth Lajos – a Reformátusok Lapja mb. szerkesztője

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Farkas Levente – Dunántúlról Kiskunlacházára
2. Kovácsné Szilágyi Erzsébet – Cegléd-Felszegegről intézeti lp. (Molnár Mária Otthon)

SZÜLETETT:

1. Kata – Morva Ákos pilisi lelkész 3. gyermeke
2. Lara Dorina – Nagy János dunaharaszti b. lelkész gyermeke
3. Mátyás – Sándor Balázs cegléd-felszegegi lelkész 4. gyermeke
4. Eszter Zselyke – Andrásiné Tóth Franciska rend. áll. lp. gyermeke

ELHUNYT:

1. Vikár Béla – szigethalmi lelkész
2. Maczó Zsolt – jászkarajenői lelkész

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szacsúri-Csatai Viktória – Ráckeve-ről Érd-Parkvárosba
2. Bogyó Judit – b. lp-ként Budaörsre
3. Csuka Eszter – rendelkezési állományból Vác-Alsóvárosba
4. Sziki Judit – Tinnyéről (b. lp.) rend. áll.-ba
5. Molnár Sándor – Budaörsről külföldi ösztöndíjra
6. Rémes Renáta – Bp-Külső-Kelenföldről beosztott lp-ként Buda-keszire

SZÜLETETT:

1. Balázs Gábor – Boros Péter és Varga Edina első gyermeke
2. Janka Róza – Donát Jordánka nagyszékelyi lp. gyermeke
3. Anna – Nyilas Zoltán pomázi lelkész harmadik gyermeke

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Szabó Sándor Péter– Madocsáról Bp-Rákospalota-Újvárosba

SZÜLETETT:

Boglárka – Fehér Sándor felsőnyéki exmisszus első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Kövecsi Attila – kölesdi lelkész

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szabó Julianna – Baracs-Kisapostag-Mezőfalváról Alapra
2. Alföldy-Boruss Dániel – beosztott lp-ként Alcsútra

SZÜLETETT:

Merse Csaba – Hajdú Szabolcs Koppány lovasberényi lelkész 2. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Antal Zoltán – volt baranyai lelkész
- † dr. Adorján József ny. esperes
- † Hörömpő Gergely – diósjenői lelkész
- † Szenes László – kosdi lelkész

Konfirmandus-találkozó Kispesten

Őrhelyemre állok címmel rendezett kerületi konfirmandus-találkozót az ifjúsági bizottság szervezésében a Dunamelléki Egyházkerület. A kétévenkénti találkozóznak (a köztes évben ifjúsági találkozó van) a Kispest-rózsatéri és a Kispest-központi Egyházközség adott helyet. A találkozó a rózsatéri szép templomban kezdődött *Ablonczy Zsolt* – egyik házigazda-lelkész – áhítatával, ami megalapozta az egész nap témáját és menetét. Éneklés és seregszemle után a dunaharaszti ifi előadásában láthatták a résztvevők a Pincebogarak c. evangéliumi mondanivalójú színdarabot, melyhez *Faragó Csaba* fűzött kommentárt (aki a darab létrehozásában is segített), lelkesítve a fiatalokat, hogy érdemes Istennel együtt küzdeni a gonosz ellen. Ezt követően – a szigetszentmiklósi találkozóhoz hasonlóan – rendőri felvezetéssel és zászlók vezetésével vonult át a kb. 260 fiatal a Kispest főterén álló templomba. Ott finom pizza ebéd közben lehetett beszélgetni, ismerkedni. Ezt követően csoportfoglalkozásokat tartottak, ahol a nap témáját s az addig tapasztaltakat mélyítették el. A lelki fegyverzetéről tartott bemutatót *Hajdú Szabolcs Koppány* lovasberényi lelkész, aki ma élő fegyverkovács munkáit is magával hozta. A záróáhitatot *Böttger Antal*

dunaújvárosi lelkész tartotta, aki összefoglalta a nap üzenetét, és biztatta a fiatalokat arra, hogy találják meg helyüket Isten mellett, álljanak őrhelyükre.

B. A.

MÉDIAKÖZPONT DUNAMELLÉKEN

Egyházkerületünk elkötelezte magát az eddiginél határozottabb, elsősorban a társadalmi missziót szolgáló, mediatisált internetes tartalomfejlesztésre, aminek jelenleg az előkészítési szakaszában járunk. Ennek technikai bázisaként kialakítottuk a munka végzéséhez szükséges alapvető eszközparkkal felszerelt irodát. Arra törekedtünk, hogy az interneten megjelenő anyagok készítésén túl ez a bázis minél több, eddig betöltetlen funkciót is képes legyen ellátni. Ezek közül szeretnénk bemutatni néhányat, amelyek új lehetőségeket kínálnak egyházkerületünk lelkészeinek és egyházközségeinek.

KÖZPONTI ESEMÉNYEK DOKUMENTÁLÁSA

Gondoskodunk arról, hogy egyházkerületünk központi eseményei – azok jellegének megfelelő módon – rögzítésre kerüljenek. Ez lehet írásos beszámoló és fotósorozat, hangfelvétel, videofelvétel. Amennyiben erre igény mutatkozik, képesek vagyunk ennek kiadványként való megjelentetésére is (könyv, CD, DVD).

KÖZPONTI ARCHÍVUM

A digitális felvételi technikák elterjedésének is köszönhetően egyre több eseményről készül fotó- hang- vagy videofelvétel, a kapcsolódó írásos anyagok döntő hányada is számítógépen készül. Ugyanakkor ezeknek az anyagoknak a biztonságos tárolása, rendszerezése és megőrzése többnyire megoldatlan.

A hozzánk eljuttatott egyházmegyei, egyházközségi eseményekről szóló beszámolókat, válogatott (!) fotósorozatot, hangfelvételt vagy videofelvételt – kísérő dokumentumaival együtt – elhelyezzük a központi archívumban. Így gondoskodni tudunk azok biztonságos tárolásáról és megőrzéséről, valamint segíthetjük az események iránt érdeklődő médiumok szerkesztőit (egyházi lapok, rádió- és tévé-műsorok, internetes portálok) munkájukban.

Ezúton szeretnénk felhívni a figyelmet a saját körben megrendezésre kerülő események tudatos rögzítésére, dokumentálására azok jellegének és az elérhető technikai lehetőségek függvényében. Az eseményekről küldött összefoglalókat, beszámolókat elhelyezzük saját médiafelületeinken (egyházkerületi honlap, Parókia portál), illetve felajánljuk a társ-médiák számára.

IGEHIRDETÉS-TÁR

A Parókia portállal közösen működtetett IGEHIRDETÉS-TÁR feltöltéséhez várunk lelkészeink által beküldött igehirdetéseket. Ebben az adatbázisban a tartalmak cím-, igehely- és igehirdető szerinti kategorizálással kerülnek elhelyezésre. Beküldhető írott változatban (.doc, .rtf formátumban), és/vagy digitális hangfelvételnél, csatolva a katalogizáláshoz szükséges adatokat. Kérjük, hogy első körben maximum tíz, válogatott igehirdetés anyagát küldjék lelképásztoraink.

TECHNIKAI ESZKÖZÖK BIZTOSÍTÁSA

Az egyházkerületünkben megrendezésre kerülő programok lebonyolítását kölcsönözhető technikai eszközeinkkel szeretnénk segíteni:

Prezentáció:

- Hordozható projektor, aktív hangsugárzókkal és 180cm-es vászonnal
- Mobil hangosítás: Kül- és beltéri hangosításra alkalmas aktív hangsugárzó pár állvánnyal (2x350W), 12 csatornás keverő és vezeték nélküli mikrofonrendszer 4 db mikrofonnal

A technikai eszközöket térítési díj nélkül biztosítjuk egyházi események lebonyolításához. Az igénylést írásban (e-mailben) kérjük bejelenteni, a program ismertetésével. Az eszközök lefoglalása az igénybejelentések sorrendjében valósul meg, amiről visszaigazolást küldünk. A kölcsönzés 10.000,-Ft kaució letétele mellett történik, amit a határidőre, hiánytalanul és tiszta állapotban történő visszaszállítás esetében teljes egészében visszafizetünk. A berendezések elvesztése vagy megsemmisülése esetén azok pótlása a kölcsönvevő anyagi felelősségvállalása mellett történik.

Szeretnénk, ha ezek az új lehetőségek segítenék az egyházkerületünkben folyó munkát, ennek érdekében kérdéseiket, javaslatokat örömmel fogadjuk!

Füle Tamás
DRE Média-Informatika
media@dmrek.hu

DR. SZILÁGYI SÁNDOR

A média és az informatika helyzete a Dunamelléken

Legutóbbi közgyűlésünk meghallgatta a Média és Informatikai Bizottság beszámolóját a címben jelzett témákról. A Bizottság az egyházmegyék beszámolói alapján megállapította, hogy az egyházkerület gyülekezetei és az elektronikus média (helyi rádió és TV műsorszolgáltatók, beleértve a kábeltelevíziós stúdiókat) kapcsolata esetleges és alkalmoszerű. Sajnálatos, hogy azok az erőfeszítések, amelyek helyi vagy regionális rádió létrehozatalára irányultak, nem jártak sikerrel. Ezért előtérbe került az a lehetőség, hogy az interneten indítsunk olyan hangos újságot, amelyen keresztül megszólalhat kerületünk egyháztagjaink és mindenki más felé, akit érdekelnek a kerületi hírek és lelki-szellemi mondanivalója, vagy aki a világhálón böngészik és ráakad erre a honlapra.

Ez a lehetőség azért is fontos, hogy olyan munkatársi gárdát toborozzunk, akik gyakorlatot szereznek a műsorkészítésben, a stúdió-munkában. Hiába indítanánk akár helyi rádióműsört is, ha nincs hozzá szakszerűen szerkesztett és hitbéli szempontból sem kifogásolható műsorunk. Sok szakmai fogást kell ehhez megtanulni, nem is szólva a ma elfogadhatónak tekinthető műszaki-minőségi háttérről.

A kerületi református műsor folyamatos készítése hasonlítható a Jézus példázata szerinti toronyépítéshez; fel kell mérni nemcsak az indítást, hanem a folyamatos fenntartás humán és materiális feltételeit, beleértve a műsorkészítő csapat továbbképzését, a szerzői jogdíjak kezelését és a továbbfejlesztés irányait.

Informatikai téren az egyházmegyék jelentése nemcsak az egyházközségek informatikai felszereltségéről szól, hanem arról is, milyen azok – szakmai műszóval – konnektivitása, azaz kapcsolódásuk az elektronikus hírközlő hálózatokhoz, a vezetékes és mobil telefonhálózathoz, az internet világhálóhoz. Ebben a kérdéskörben a kép meglehetősen vegyes és a vidék elmaradottságát tükrözi. Amíg a budapesti egyházmegyékben a konnektivitás gyakorlatilag 100%-os, addig vidéken van egyházközség, amelyik vezetékes telefonon is elérhetetlen, nemhogy interneten.

Szerencsére mobilon a lelkipásztorok általában elérhetők, de ez nem mindig tekinthető hivatalos elérésnek.

Külön figyelmet szentelt a Bizottság annak a 25 egyházközségnek ill. iskolának, amelyekben az Informatikai és Hírközlési Minisztérium pályázata keretében „eMagyarország” internet-elérési pont létesült. Mivel az internet-hozzáférés fenntartási költségét a minisztérium csak múlt év végéig vállalta, az egyházközségeknek, iskoláknak – helyenként a lelkipásztornak – kellett ezeket a költségeket átvállalniuk, ami egyes egyházközségeknek komoly terhet jelent.

Az egyházkerületben 105 egyházközség létesített saját honlapot, többségükben a www.parokia.hu portál égisze alatt. A Bizottság örömmel állapította meg ezek számának növekedését és frissességük javulását, amit a közgyűlés előtt köszönt meg a honlapok önzetlen kezelőinek. Püspök úr javaslatára 2008 tavaszán sor kerül egy olyan konferenciára, amelyen a honlapok kezelőivel áttekintjük az aktuális kérdéseket.

A Bizottság javasolta a közgyűlésnek, és utóbbi el is fogadta, hogy:

- archiválják a médiákban elhangzott vagy megjelenített egyházi szerepléseket,
- vegyék leltárba az IHM pályázat keretében kapott eszközöket,
- módosítsák a vizitációs kérdőívek kérdéseit,
- a Bizottság kidolgoz javaslatokat a jövőre meghirdetett „Biblia éve” megjelenítésére a médiába,
- ajánlja a honlapok gyakori frissítését.

A „Biblia éve” megjelenítésére a Bizottság tagja, Bölcsföldi András nyújtott be javaslatokat. Ezek komoly feladatot jelentenek a Bizottság számára 2008-ban.

**A PÜSPÖKI HIVATAL AZ ALÁBBI EGYHÁZI ELŐFIZETÉSŰ T-MOBILE SZÁMON IS ELÉRHETŐ: 30/560-2935.
EZT A SZÁMOT ELSŐSORBAN EGYHÁZTAGOK HASZNÁLATÁRA SZÁNJUK, EZÉRT A CÍMTÁRBAN
ÉS EGYÉB PUBLIKUS HELYEN NEM ADJUK MEG.**

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában